

Αριθ. Πρωτ.25147/ ΣΓ/σγ

Αθήνα, 25 Ιουλίου 2012

Π Ρ Ο Σ

Υπουργείο Οικονομικών

Δ/νση Φορολογίας Νομικών Προσώπων

ΚΟΙΝ.: Υπουργό Οικονομικών, κ. Ι. Στουρνάρα

ΘΕΜΑ: Οι τόκοι υπερημερίας που καταβάλλει το Δημόσιο, σε εργοληπτικές εταιρείες δημοσίων έργων.

Κύριοι,

όπως σας είναι γνωστό έχει καταστεί σχεδόν κανόνας πλέον, το φαινόμενο το Δημόσιο να καταβάλει στους εργολάβους Δημοσίων έργων, τόκους υπερημερίας λόγω καθυστέρησης εξόφλησης των πιστοποιήσεων εργασιών.

Το Υπουργείο σας με τις αριθ. πρωτ. 11885/191/ ΠΟΛ. 141/14.8.1985 και την αριθ. πρωτ. 1021797/10342πε/ Β0012/ ΠΟΛ.1131/2.11.2001 έχει θεωρήσει ότι, οι τόκοι υπερημερίας, που καταβάλλει το Δημόσιο, σε εργοληπτική εταιρεία, χαρακτηρίζονται ως εισόδημα από κινητές αξίες ακόμη και κατόπιν δικαστικής απόφασης, και επομένως, υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου 20%.

Όμως επειδή αυτό που άλλοτε ήταν η εξαίρεση, έχει καταστεί σήμερα κανόνας, αυτή η αντιμετώπιση δημιουργεί σοβαρότατα προβλήματα στους εργολάβους Δημοσίων Έργων και άδικη αντιμετώπιση τους.

A. Νομοθεσία

1. Σύμφωνα με το άρθρο 12, του ΚΦΕ, οι τόκοι υπερημερίας δεν θεωρούνται ως αυτοτελώς φορολογούμενο εισόδημα για τις επιχειρήσεις, επομένως τελικώς φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 25 του ΚΦΕ, οι τόκοι υπερημερίας, ακόμη και αυτοί που επιδικάζονται κατόπιν δικαστικής απόφασης, λόγω καθυστέρησης στην καταβολή του τιμήματος, δεν λογίζονται ως εισόδημα από κινητές αξίες, αλλά ως εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις, με την προϋπόθεση ότι αυτός που αποκτά το εισόδημα αυτό ασκεί εμπορική γενικά επιχείρηση στην Ελλάδα.

3. Σύμφωνα, με τις διατάξεις του Π.Δ. 166/2003 (προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), ορίζεται μεταξύ άλλων, ότι «Εμπορική συναλλαγή» είναι κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών, η οποία συνεπάγεται την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής. Και επίσης «Δημόσια αρχή» είναι κάθε αναθέτουσα αρχή ή φορέας, όπως ορίζεται στα προεδρικά διατάγματα για τις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών, όπως ισχύουν.

4. Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με την αρ. 69/2006 γνωμοδότησή του (Β Τμήμα), η οποία έγινε αποδεκτή από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, γνωμοδότησε ότι το Π.Δ. 166/2003 έχει άλλο σκοπό και άλλο πεδίο εφαρμογής σε σχέση με αυτό των διατάξεων των άρθρων 24 και 25 του Κ.Φ.Ε., το περιεχόμενο των οποίων ερμηνεύθηκε από αποφάσεις του ΣτΕ (αριθ.300/82 και 1718/84).

5. Το Υπουργείο Οικονομικών με τις αριθ. πρωτ. 11885/191/ ΠΟΛ. 141/14.8.1985 και την αριθ. πρωτ. 1021797/10342πε/ Β0012/ ΠΟΛ.1131/2.11.2001 έχει θεωρήσει ότι, οι τόκοι υπερημερίας, που καταβάλλει το Δημόσιο, σε εργοληπτική εταιρεία, χαρακτηρίζονται ως

εισόδημα από κινητές αξίες ακόμη και κατόπιν δικαστικής απόφασης, και επομένως, υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου 20%.

6. Σύμφωνα με το άρθρο 109, του ΚΦΕ για τις Ανώνυμες Εταιρείες και Ε.Π.Ε. ο φόρος εισοδήματος της διαχειριστικής χρήσης, υπολογίζεται με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) στο συνολικό φορολογητέο εισόδημά τους.

7. Σύμφωνα με το άρθρο 111, του ΚΦΕ για τις Ανώνυμες Εταιρείες και Ε.Π.Ε. υπολογίζεται προκαταβολή φόρου ποσό ίσο με το ογδόντα τοις εκατό (80%) του φόρου που αναλογεί στα εισοδήματα της διαχειριστικής περιόδου ή του ημερολογιακού έτους, κατά περίπτωση, που έληξε.

B. Συμπεράσματα

Όπως προκύπτει λοιπόν από όλα τα ανωτέρω νομοθετήματα:

1) Όταν εργοδότης ενός έργου είναι ιδιώτης ή ΝΠΙΔ τότε οι τόκοι υπερημερίας θεωρούνται ότι είναι εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις και δεν υπόκειται σε παρακράτηση 20 %. Αντίθετα όταν εργοδότης είναι το Δημόσιο τότε οι τόκοι υπερημερίας θεωρούνται ως εισόδημα κινητών αξιών και υπόκειται σε παρακράτηση 20% (Διάκριση).

2) Παρά τις διατάξεις του Π.Δ. 166/2003 (προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), με τις οποίες εξομοιώνεται το Δημόσιο με τις εμπορικές επιχειρήσεις και οι συναλλαγές του με τους ιδιώτες εξομοιώνονται με τις εμπορικές συναλλαγές, το Ελληνικό Δημόσιο, εξακολουθεί να τις αντιμετωπίζει διαφορετικά.

3) Παρά του ότι προκαταβάλλεται από τις ΑΕ και ΕΠΕ, για την επόμενη χρήση φόρος εισοδήματος 80% επί του φόρου της προηγούμενης, ουσιαστικά ζητείται και προκαταβολή του 100% του φόρου που αντιστοιχεί στους τόκους υπερημερίας, αφού ζητείται προκαταβολή φόρου 20%, όσο ακριβώς και ο συντελεστής φορολογίας των εν λόγω επιχειρήσεων, χωρίς μάλιστα να υπολογίζονται και οι λοιπές δαπάνες τους, γιατί ο φόρος εισοδήματος των εν λόγω επιχειρήσεων υπολογίζεται στα καθαρά τους κέρδη.

4) Είναι σίγουρο λοιπόν ότι με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται πιστωτικός φόρος για τις επιχειρήσεις, που υπό το σημερινό καθεστώς είναι άγνωστο πότε οι επιχειρήσεις αυτές θα τον εισπράξουν.

5) Υπό το τραγικό σημερινό καθεστώς ρευστότητας αλλά και της ίδιας της ύπαρξής τους, είναι αδύνατο για τις τεχνικές επιχειρήσεις αφενός να εισπράττουν καθυστερημένα από το Δημόσιο, τις εκτελεσμένες εργασίες τους και αφετέρου να είναι υποχρεωμένες να προκαταβάλλουν φόρο για τους νόμιμους τόκους υπερημερίας πολύ περισσότερο από ότι αντιστοιχεί σε αυτούς, αφού μάλιστα έχουν προκαταβάλλει και φόρο 80%, επί του φόρου της προηγούμενης χρήσης.

Γ. Αίτημα.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω παρακαλούμε για την άμεση κατάργηση της παρακράτησης (προκαταβολής) του φόρου 20%, επί των τόκων υπερημερίας που εισπράττουν οι εργοληπτικές επιχειρήσεις από καθυστερημένη εξόφληση πιστοποιήσεων Δημοσίων Έργων.

Με τιμή,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ